

Σούλη, Βιβλίου. Νίτσου

Ήπ. Χρ. 2, 316

1

Τσαμανταί

Νίτσου πραγματωμένον περί τῆς οἰκονομίας τῆς
 κώμης Τσαμανταί (καὶ ἔχοντες Σαμανταί,
 Σιαμανταί, Σαμανταί, Λιαμανταί) ὡς καὶ τῆς
 κοινῆς Κεμνύτσας, ῥίπτει τὴν γνώμην, ὅτι
 πιθανῶς αἱ τοπωνυμίας αὗται καὶ προσέχονται
 ἐμὲν πρώτη ἐν τῷ ἀριστοκρατικῷ ἔθνεϊ τῶν

Τσαματούρων, βυζαίων ἐν Κωνσταντινουπό.
 2ης μετὰ τοῦ 1204, δοθέντες βούροι, καὶ
 προποσίτοι καὶ τῶν ὑπολοίπων, καὶ δι' αὐτοὺς
 ἐν τῷ βυζαντινῷ στρατοῦ κατεστάθησαν.
 Τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν ἔκρινε καὶ βεβαίωσεν διὰ τῶν
 γραμμῶν ἐν τῷ χρυσοβούλλῳ Ἀνδρονίκου τοῦ
 Προεβερέου, τῷ ἐκδοθέντι τῷ 1321 καὶ ἄλλῳ.
 Συνομῶς περὶ τὸν τότε Μητροπολίτην Ἰωαννί-
 νου, ἐν ᾧ ἀναγράφεται τὸ ὄνομα Τσαματούρων.
 Περὶ ἐπαύριον τῆς ἐπιστάσεως συνδίδει αὐτοὺς πρὸς